

Sygn. akt IV U 151/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2018r.

Sąd Rejonowy w Łomży IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Zaleska

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Laskowska

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2018r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z odwołania **M. Z.**

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania od decyzji z dnia:

- 1 marca 2017r. , znak: (...)

- 23 czerwca 2017r., znak: (...)

Zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się M. Z. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 15.12.2016r. do 08.05.2017r.

Sygn. akt IV U 151/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 01.03.2017r. znak: (...)Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na podstawie przepisów ustawy z 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników(t.j.Dz.U. z 2016,poz.277 z pozn.zm.) odmówił M. Z. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 15.12.2016r. do 13.01.2017r., od 14.01.2017r. do 12.02.2017r., od 13.02.2017r. do 14.03.2017r.

Decyzją z dnia 23.06.2017r. znak: (...)organ rentowy odmówił odwołującemu się prawa do zasiłku chorobowego za okres od 07.03.2017r. do 08.05.2017r.

W uzasadnieniu obu decyzji organ rentowy wskazał, że odwołującemu się został przyznany zasiłek chorobowy przez okres 180 dni(od 09.04.2015r. do 06.08.2015r. i od 17.08.2015r. do 15.10.2015r., przedłużony następnie do października 2016r. Odwołujący się przedłożył zaświadczenia lekarskie o czasowej niezdolności do pracy za okresy: od 15.12.2016r. do 14.03.2017r. i następnie w dniu 30.05.2017r. kolejne zaświadczenie lekarskie na okres od 07.03.2017r. do 08.05.2017r. Wskazał, że z dokumentacji medycznej wynika ,że niezdolność do pracy od 15.12.2016r. do 08.05.2017r. powstała w wyniku tej samej choroby, z powodu której był on niezdolny do pracy do października 2016r. , dlatego odmówiono wypłaty zasiłku chorobowego za powyższe okresy.

M. Z. w dniu 18.10.2017r. wniósł odwołanie, w który podał że dotyczy ono decyzji Centrali KRUS Biura Świadczeń z 18.09.2017r., do której zwrócił się po wydaniu decyzji z dnia 01.03.2017r. . Wniósł o przyznanie jemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 15.12.2016r. do 14.03..2017r. Stwierdził, że skoro organ rentowy, po analizie dokumentacji medycznej nie znalazł przesłanek do uznania jego niezdolności do pracy w dniu 10.10.2016r. , to oznacza, że od 10.10.2016r. był zdolny do pracy i przysługują mu zasiłek chorobowy za okres od 15.12.2016r. do 14.03.2017r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał ,że odpowiedź dotyczy decyzji z dnia 01.03.2016r i decyzji z 23 .06.2017r. Wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że zostało ono złożone po terminie. Nadto organ rentowy podtrzymał swoje stanowisko zawarte w z decyzjach z 01.03.2017r. i 23.06.2017r. . Dodatkowo wskazał ,że nieudolność odwołującego się przed przerwą (orzeczoną do października 2016r.) i po przerwie (od 15.12.2016r.) została spowodowana tą samą chorobą. Przerwa pomiędzy tymi niezdolnościami była krótsza niż 60 dni oraz ,że przy liczeniu okresu przerwy przyjęto za datę ustania poprzedniej niezdolności do pracy datę 31.10.2016r. , a nie datę wyczerpania zasiłku chorobowego , tj. 09.10.2016r.

W dniu 07.12.2017r. odwołujący się sprecyzował ,że jego odwołanie dotyczy także decyzji z 23.06.2017r. Wniósł o przyznanie jemu prawa do zasiłku chorobowego za okres łączny okres od 15.12.2016r. do 08.05.2017r.. Podał ,że o wydaniu tej decyzji z 23.06.2017r. dowiedział się dopiero z odpowiedzi na jego odwołanie złożone 18.10.2017r. (vide: protokół rozprawy z dnia 19.12.2017r. .k.16-16v).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Odwołujący się M. Z. przez 180 dni, tj. w okresie od 09.04.2015r. do 06.08.2015r. i od dnia 17.08.2015r. do dnia 15.10.2015r. pobierał zasiłek chorobowy z powodu schorzenia oznaczonego kodem M-47 . W dniu 18.11.2015r. złożył wniosek o przedłużenie okresu wypłaty zasiłku chorobowego. Na podstawie orzeczenia wydanego przez Lekarza Rzeczoznawcę Kasy z dnia 08.12.2015r. został uznany za czasowo niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym do maja 2016r. W związku z tym decyzją z dnia 18.01.2016r. przyznano odwołującemu się prawo do zasiłku chorobowego z tytułu czasowej niezdolności do pracy za okres od 16.10.2015r. do 31.05.2016r. tj. na 229 dni. Następnie odwołujący się w dniu 19.07.2016r. złożył kolejny wniosek o przedłużenie okresu wypłaty zasiłku chorobowego. Lekarz Rzeczoznawca KRUS ponownie uznał badanego za czasowo niezdolnego do pracy do października 2016r.(kod schorzenia M-47).

Decyzją z dnia 08.09.2016r. przyznano więc odwołującemu prawo do zasiłku chorobowego z tytułu czasowej niezdolności do pracy za okres od 01.06.2016r. do 09.10.2016r., tj. za 131 dni .

W dniu 30.01.2017r. odwołujący się przedłożył zaświadczenie lekarskie o czasowej niezdolności do pracy za okres od 15.12.2016r. do 14.03.2017r. z powodu schorzenia oznaczonego kodem M-51. Z uwagi na fakt, że ubezpieczony został wcześniej uznany za czasowo niezdolnego do pracy do października 2016r., organ rentowy wystąpił do lekarza regionalnego inspektor orzecznictwa KRUS o opinię czy niezdolność do pracy orzeczona do października 2016r. i niezdolność do pracy od 15. 12.2016r. były spowodowane tą samą chorobą. W dniu 28.02.2017r. została wydana opinia , że niezdolność do pracy przed przerwą (orzeczona do października 2016r.) i po przerwie, od 15.12.2016r., spowodowana została tą samą chorobą(dowód: akta KRUS).

Decyzją z dnia 01.03.2017r., znak: (...), (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił M. Z. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 15.12.2016r. do 14.03.2017r. wskazując, że przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej niezdolności do pracy, a powstaniem kolejnej niezdolności do pracy od 15.12.2016r.z powodu tej samej choroby, nie przekroczyła 60 dni(wyniosła 44 dni) , więc zasiłek chorobowy za okres od 15.12.2016r. do 14.03.2017r. nie przysługuje(dowód: decyzja z 01.03.2017r.- akta KRUS).

Po otrzymaniu tej decyzji odwołujący się pismem z 03.03.2017r. zwrócił się do Centrali KRUS z prośbą o wyjaśnienie dlaczego odmówiono mu przyznania zasiłku chorobowego za okres 15.12.2016r. do 14.03.2017r.(vide: akta KRUS).

W dniu 22.02.2017r. odwołujący się złożył do organu rentowego kolejne zaświadczenie lekarskie o czasowej niezdolności do pracy za okres od 07.03.2017r. do 08.05.2017r. z powodu schorzenia oznaczonego kodem M-51.

Organ rentowy decyzją z dnia 23.06.2017r., znak: (...) - DS. (...). (...).2017, (...) odmówił odwołującemu się prawa do zasiłku chorobowego za okres od 07.03.2017r. do 08.05.2017r. wskazując, że niezdolność do pracy ww. okresie powstała w wyniku tej samej choroby, z powodu której wystawiono zaświadczenia lekarskie na okres od 15.12.2016r. do 14.03.2017r., na który to okres wydano w dniu 01.03.2017r. decyzję odmawiającą (dowód: decyzja dnia 23.06.2017r., znak: (...) - DS. (...). (...).2017, (...) - akta KRUS).

Organ rentowy nie przedstawił dowodu doręczenia tej decyzji odwołującemu się (dowód: pismo kierownika P. Terenowej KRUS z 11.12.2017r. – k. 17).

Pismem z dnia 18.09.2017r. Biuro Świadczeń Centrali KRUS w W. udzieliło odpowiedzi odwołującemu się na jego pismo z dnia 03.03.2017r. skierowane do Centrali KRUS po wydaniu decyzji z 01.03.2016r. informując, że po analizie dokumentacji medycznej jego leczenia, nie może stwierdzić, że od 10.10.2016r. odzyskał on zdolność do pracy. Pouczono odwołującego się, że jeżeli nie zgadza się z decyzją odmawiającą prawa do zasiłku chorobowego, może wnieść odwołanie do Sądu – w terminie 30 dnia od daty otrzymania niniejszego pisma (dowód: pismo Centrali KRUS – k.132-133 akt KRUS).

Odwołujący się w dniu 18.10.2017r. wniósł odwołanie do tut. Sądu od decyzji z 01.03.2017r. W dniu 07.12.2017r. sprecyzował, że odwołuje się także od decyzji z 23.06.2017r. i wniósł o przyznanie jemu prawa do zasiłku chorobowego za łączny okres od 15.12.2016r. do 08.05.2017r.. Podał, że o wydaniu tej decyzji z 23.06.2017r. dowiedział się dopiero z odpowiedzi na jego odwołanie złożone 18.10.2017r. (vide: protokół rozprawy z dnia 19.12.2017r. .k.16-16v).

Ostatecznie organ rentowy nie podtrzymał zarzutu wniesienia odwołań po terminie.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii na okoliczność wypowiedzenia się czy odwołujący się odzyskał zdolność do pracy rolniczej od dnia 10.10.2016r.

Biegły sądowy zakresu ortopedii i traumatologii w opinii wskazał, że rozpoznał u odwołującego się: zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego w przebiegu dyskopatii kręgosłupa L-4 i L-5-S1 bez objawów korzeniowych. Stwierdził, że odwołujący się odzyskał po okresie pobierania przedłużonego zasiłku chorobowego, tj. po dniu 09.10.2016r. zdolność do pracy w rolnictwie. Wskazał, że w przebiegu dyskopatii L-S możliwe są okresy poprawy stanu zdrowia, jak też jego pogorszenia. Biegły podał, że w badaniu przedmiotowym odwołującego się przeprowadzonym w dniu 13.01.2018r. nie stwierdził ubytkowych objawów neurologicznych i dodatnich objawów korzeniowych. Biegły wskazał, że nie można wykluczyć, że w okresie od 09.10.2016r. do grudnia 2016r. odwołujący się mógł czuć się lepiej i mógł wykonywać pracę w gospodarstwie rolnym (dowód: opinia k. 22-24).

Pełnomocnik organu rentowego ostatecznie pozostawił odwołania do uznania Sądu, podając, że organ rentowy nie kwestionuje opinii biegłego sądowego, która potwierdziła zdolność odwołującego się do pracy w okresie przerwy, która była dłuższa niż 60 dni. (vide: protokół rozprawy z dnia 27.03.2017r., k.37).

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z przepisem art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który wskutek choroby jest niezdolny do pracy nieprzerwanie przez co najmniej 30 dni. Zasiłek chorobowy przysługuje za okres czasowej niezdolności do pracy, jednak nie dłużej niż przez 180 dni (art 14 ust. 2). Stosownie do ust. 3 art. 14 ww. ustawy- jeżeli po wyczerpaniu okresu zasiłkowego – 180 dni – ubezpieczony jest nadal niezdolny do pracy, a w wyniku dalszego leczenia i rehabilitacji rokuje odzyskanie zdolności do pracy, zasiłek chorobowy przedłuża się na okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, jednak nie dłużej niż o dalsze 360 dni.

Zgodnie z art. 52 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników i art. 9 ust.2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j.Dz. U. z 2016r r., poz. 372) do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Ustanie „poprzedniej niezdolności do pracy” (art. 9 ust. 2ww. ustawy) oznacza ustanie niezdolności do pracy w znaczeniu medycznym(vide- uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 r., II UZP 7/09). Oznacza to, że jeżeli między okresami orzeczonych niezdolności do pracy ubezpieczony nie odzyskał zdolności do pracy - okresy niezdolności do pracy przypadające przed przerwą i po przerwie zlicza się do jednego okresu zasiłkowego. W takim przypadku rozpoczęcie kolejnego okresu zasiłkowego nie jest możliwe. Ubezpieczony może zaś złożyć wniosek o świadczenie rehabilitacyjne lub rentę (vide- Służba (...) 2005 nr 8, poz. 11).

T.. Sąd nie podzielił stanowiska organu rentowego zaprezentowanego w zaskarżonych decyzjach, że odwołujący się nie nabył prawa do nowego okresu zasiłkowego od 15.12.2016r.z uwagi, że w okresie przerwy po wyczerpaniu okresu zasiłkowego trwającego do 09.10.2016r. i ponowną jego niezdolnością do pracy od 15.12.2016r. nie odzyskał zdolności do pracy.

Sąd doszedł do tego wniosku w oparciu o opinię sporządzoną w niniejszej sprawie przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii, w której biegły orzekł, że odwołujący się odzyskał po okresie pobierania przedłużonego zasiłku chorobowego, tj. po dniu 09.10.2016r. zdolność do pracy w rolnictwie(vide: opinia k. 22-24).

Sąd doszedł do przekonania, że ustalenia poczynione przez biegłego w niniejszej sprawie są rzetelne, dokonane obiektywnie, a sformułowane wnioski poparte zostały logicznym uzasadnieniem. Opinia została sporządzona przez biegłego lekarza ortopedę , mającego szeroką fachową wiedzę i praktyczne doświadczenie zawodowe

Opinia ta, zdaniem Sądu, stanowi miarodajny i wiarygodny dowód co do stanu zdrowia odwołującego w okresie od 10.10.2016r. do 14.12.2016r. Sąd podzielił ustalenia biegłego sądowego zawarte w wydanej opinii i uznał, że wnioski z niej płynące mogą stanowić podstawę ustaleń faktycznych.

Wskazać należy, że organ rentowy , po zapoznaniu się z treścią opinii biegłego sądowego nie zgłosił uwag do opinii. Nadesłał zaś wniosek Lekarza (...) Inspektora Orzecznictwa Lekarskiego KRUS , który stwierdził ,że nie zgłasza uwag do opinii biegłego sądowego(k. 33). Na rozprawie w dniu 27.03.2018r. pełnomocnik KRUS stwierdził ,że z uwagi na treść opinii biegłego, która potwierdziła zdolność odwołującego się do pracy w okresie przerwy, która była dłuższa niż 60 dni - pozostawia odwołanie do uznania Sądu.

Wobec powyższego, Sąd uznał za zasadne stanowisko odwołującego się, iż od dnia 15.12.2016r. otworzył się nowy okres zasiłkowy, ponieważ w okresie przerwy pomiędzy niezdolnościami do pracy trwającej od 10.10.2016r. do 14.12.2016r. – odzyskał on zdolność do pracy , a przerwa była dłuższa niż 60 dni.

Z tych względów stanowisko organu rentowego wyrażone w zaskarżonych decyzjach okazało się nieprawidłowe. Odwołującemu się przysługuje zasiłek chorobowy za okres od 15.12.2016r. do 08.05.2017r.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ §2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje i orzekł jak w wyroku.